Broj: S1 3 U 034733 20 U
Sarajevo, 06.05.2021. godine

ПРИМЉЕНО 11-05-2021
Орг. јед. Број
JN2-02-07-1 2785-11/19

Sud Bosne i Hercegovine u Sarajevu, u vijeću za upravne sporove, sastavljenom od sudija Jadranke Brenjo, kao predsjednika vijeća, Maide Bikić i Branimira Orašanina, kao članova vijeća, uz sudjelovanje Enise Imamović, kao zapisničara, u upravnom sporu tužitelja Etal BH d.o.o. Sarajevo, ulica Tome Međe 16/1, Ilidža, protiv rješenja broj: JN2-02-07-1-2785-11/19 od 25.12.2019. godine, tuženog Ureda za razmatranje žalbi BiH, filijala Banja Luka, ulica Jovana Dučića broj 23/1, u upravnoj stvari javne nabavke, na nejavnoj sjednici održanoj dana 06.05.2021. godine, donio je slijedeću:

P R E S U D U

Tužba se uvažava, osporeno rješenje poništava i predmet vraća tuženom na ponovno odlučivanje.

Obavezuje se tuženi da tužitelju nadoknadi troškove sudske takse u iznosu od 100,00KM u roku od 15 dana od dana dostavljanja presude, pod prijetnjom prinudnog izvršenja.

O b r a z l o ž e n j e

Osporenim rješenjem tuženog, odbijena je kao neosnovana žalba tužitelja, broj: UP-4/19 od 30.10.2019. godine, izjavljena na Odluku o izboru najpovoljnijeg ponuđača broj: 12-G-4454/19 od 21.10.2019. godine, ugovornog organa Republika Srpska, Grad Banja Luka, u postupku javne nabavke „električnih potopnih pumpi sa pratećom opremom". Odbijen je i zahtjev za naknadu troškova žalbenog postupka.

Protiv osporenog rješenja, tužitelj je pokrenuo upravni spor, jer smatra da je osporeno rješenje nezakonito, obzirom da je tuženi samo ponovio izjašnjenje ugovornog organa, te nije ni analizirao ponudu izabranog ponuđača. Dakle, tuženi nije cijenio sve žalbene prigovore tužitelja, pogotovo one koji se odnose na činjenicu da je izabrani ponuđač vršio ispravke u ponudi na stranama 6.,9 i 14, tako što je radio ispravke broja i brisao dio korektorom, a nije naveo datum ispravke, kako je to navedeno u uputama TD. Navedene stranice također nisu ovjerene potpisom i

datumom ispravke. Dalje, navodi da je u odnosu na tehničke specifikacije pod rednim brojem 3.,2., i 1 TD na stranicama 37.,39., i 40 ponude, priložena specifikacija na engleskom jeziku, a dokumenti na stranicama 42.,44.,i 45 ne odgovaraju po svom sadržaju originalnom dokumentu proizvođača. To znači da se radi o krivotvorenom dokumentu, te je ovlašteni sudski tumač bio dužan prevesti i u svom dokumentu samo navesti one podatke koji se nalaze na originalnom dokumentu, što je u konkretnom slučaju izvod iz kataloga proizvođača, a ne mijenjati ili dopisivati bilo šta. Tuženi se stavio na stranu ugovornog organa, pa stoga tužitelj predlaže da sud tužbu uvaži, poništi osporeno rješenje, kao i Odluku o izboru najpovoljnijeg ponuđača, a da se tužitelju isplati naknada izgubljene dobiti, koju bi ostvario po osnovu isporuke predmetne opreme.

U odgovoru na tužbu, tuženi je predložio da se tužba odbije kao neosnovana. Zainteresovano lice i ugovorni organ su u svom izjašnjenju predložili da se tužba odbije kao neosnovana.

Sud je ispitao zakonitost i pravilnost rješenja u granicama odredbe člana 35. Zakona o upravnim sporovima BiH („Službeni glasnik BiH" broj: 19/02. do 74/10), pa je odlučio kao u izreci presude, iz slijedećih razloga:

Kako to proizilazi iz stanja spisa predmetne stvari, pobijanim rješenjem, odbijena je kao neosnovana žalba tužitelja broj: UP-4/19 od 30.10.2019. godine, izjavljena na Odluku o izboru najpovoljnijeg ponuđača broj: 12-G-4454/19 od 21.10.2019. godine, ugovornog organa Republika Srpska, Grad Banja Luka, u postupku javne nabavke „električnih potopnih pumpi sa pratećom opremom". Prema obrazloženju osporenog rješenja, tuženi je ocijenio da nije osnovan žalbeni prigovor tužitelja da je izabrani ponuđač vršio ispravke koje nije potpisao, obzirom da su sve ispravke potpisane a sve ostale žalbene prigovore usmjerene prema tenderskom dokumentu, tužitelj je mogao osporavati u ranijoj fazi postupka, u skladu sa članom 101. Zakona o javnim nabavkama BiH. Kako je u konačnici ponuda numerisana i dostavljena u skladu sa traženim, to je primjenom člana 111. Zakona o javnim nabavkma BiH, odbijena žalba kao neosnovana.

Po ocjeni ovog upravnog vijeća, prigovorima iz tužbe dovedena je u pitanje zakonitost pobijanog akta.

U skladu sa odredbom člana 233. Zakona o upravnom postupku BiH („Službeni glasnik o javnim nabavkama BiH („Službeni glasnik BiH" broj: 29/02 do 53/16), u obrazloženju drugostepenog rješenja, moraju se ocijeniti i svi navodi žalbe. Ako je prvostepeni organ u obrazloženju svog rješenja pravilno ocijenio navode koji se u žalbi iznose, drugostepeni organ može se u svom rješenju samo pozvati na razloge iznesene u prvostepenom rješenju. S tim u vezi, u skladu s odredbom člana 200. stav 2. istog Zakona, propisano je da obrazloženje rješenja treba da sadrži: kratko izlaganje zahtjeva stranaka, izvedene dokaze i utvrđeno činjenično stanje, razloge koji su bili odlučujući pri ocjeni dokaza, razloge zbog kojih nije uvažen koji od zahtjeva stranaka, razloge koji s obzirom na utvrđeno činjenično stanje upućuju na onakvo rješenje kako je dato u dispozitivu i pravne propise na osnovu kojih je riješena upravna stvar.

Pravilnim tumačenjem navedene zakonske odredbe, ovo vijeće cijeni da se osnovano tužbom ukazuje da tuženi u pobijanom rješenju nije cijenio sve navode iz žalbe tužitelja. Zbog toga ni ovo vijeće nije moglo pravilno ocijeniti zakonitost konačnog urpavnog akta. Kako to proizilazi iz podataka spisa predmeta, tužitelj je u žalbi broj: UP—4/19 od 30.10.2019. godine, pored prigovora kojim je isticao da je izabrani ponuđač vršio ispravke cijene u određenim kolonama, koje je tuženi cijenio u obrazloženju pobijanog akta, isticao i da je tužitelj na stranicama 39 i 40, 44 i 55 priložio isprave koje ne odgovaraju originalu, zbog čega jasno proizilazi da se ne može zaključiti koja je snaga motora za pojedine pumpe, koje su u vezi sa predmetom javne nabavke. Navedena žalbene razloge na strani 4/4 tuženi u obrazloženju rješenja ne pominje, nego je obrazloženje žalbenih razloga svedeno na jednu, zadnju stranicu rješenja.

Nije sporno da je tuženi cijenio neke od ostalih prigovora, ali se tužbom pravilno ukazuje da određeni prigovori iz žalbe nisu nikako cijenjeni i da je samo navedeno izjašnjenje ugovornog organa, zbog čega je vijeće tužbu uvažilo kao osnovanu. Postupajući u skladu sa uputama iz ove presude, tuženi će još jednom cijeniti sve žalbene prigovore i donijeti novu, zakonitu odluku u skladu sa odredbama člana 233. i 200. Zakona o upravnom postupku BiH, pravilnom primjenom materijalnog propisa.

Tužitelj u svom tužbenom zahtjevu traži od suda da donese rješenje o naknadi izgubljene dobiti, ali i zahtjev da sud odlučuje u upravnom sporu za povrat naknade sudske takse. Međutim, sud u upravnom sporu odlučuje jedino i isključivo o troškovima podnesenim u skladu sa važećom advkatskom tarifom, ukoliko stranka ima punomoćnika. U suprotnom, stranka koja sama podnosi tužbu ima pravo samo na naknadu sudske takse u iznosu od 100,00 KM u skladu sa Zakonom o sudskim taksama pred Sudom BiH.

Slijedom svega navedenog, ovo vijeće je odluku kao u dispoztivu donijelo u skladu sa odredbom člana 34. stav 2. u vezi s članom 37. stav 2. Zakona o upravnim sporovima BiH.

ZAPISNIČAR
Enisa Imamović

PREDSJEDNIK VIJEĆA
S U D I J A

Jadranka Brenjo

